

Szegedi Ítéltábla

Bhar.I.435/2016/4.

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2016. december hó 07. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A hamis tanúzás büntette és más bűncselekmények miatt **az I.rendű vádlott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2016. április hó 08. napján kihirdetett **2.Bf.584/2015/4.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a :**

az I. r. vádlottat a Btk. 272. § (1) és (4) bekezdés 1. fordulat szerint minősülő hamis tanúzás büntette alól tekinti felmentettnek.

A vádlott büntetését **300 (háromszáz) napi tétel pénzbüntetésre e n y h í t i** , a közügyektől eltiltást mellőzi.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét **2.000,- (kettőezer) forintban állapítja meg.** Az így kiszabott **600.000,- (hatszázezer) forint pénzbüntetést** meg nem fizetése esetén 300 (háromszáz) nap szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben a másodfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a.**

Megállapítja, hogy a vádlott tartózkodási helye: [település, utca, házszám].

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Szolnoki Járásbíróság a 2015. január 14. napján kihirdetett 5.B.1101/2012/32. számú ítéletével az I. rendű vádlottat hamis tanúzás büntette [1978. évi IV. törvény 238. § (1) bekezdés, (4) bekezdés I. fordulat] és 2 rb. közokirat-hamisítás büntette [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] miatt, mint visszaesőt - halmazati büntetésül - 2 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, és kötelezte 10.500,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélettel szemben a vádlott enyhítés, míg a védő a hamis tanúzás büntette alóli felmentés, egyebekben enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Szolnoki Törvényszék a 2016. április 8. napján kihirdetett 2.Bf.584/2015/4. számú ítéletével az első fokú ítéletet - helyesen annak I. rendű vádlottra vonatkozó részét - megváltoztatta, az I. rendű

vádlottat az 1 rb. hamis tanúzás büntette [1978. évi IV. törvény 238. § (1) bekezdés, (4) bekezdés 1. fordulat] miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy a 2 rb. közokirat-hamisítás büntette a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerint minősül.

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott börtön tartamát 7 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 1 évre leszállította. Egyebekben az első fokú ítéletet - helyesen annak I. rendű vádlottra vonatkozó részét - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott védője jelentett be fellebbezést enyhítésért, pénzbüntetés kiszabása érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélet tábla a fellebbezést alaposnak ítélte.

A harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdése alapján a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást bírálta felül, és megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

Az első fokon eljáró Szolnoki Járásbíróság döntően megalapozott tényállást állapított meg, melyet a Szolnoki Törvényszék kiegészített és helyesbített, így a tényállás hiánytalan és megalapozott.

Nem tévedett a másodfokú bíróság amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. rendű vádlott vonatkozásában az elbíráláskori törvény alkalmazása indokolt.

Ennek során a különös részi, majd az általános részi szabályok figyelembe vételével kell eldönteni, hogy összhatásában az elbíráláskori törvény enyhébb elbírálást tesz-e lehetővé.

A közokirat-hamisítás büntettének büntetési tétele mindkét törvény esetében 3 évig terjedő szabadságvesztés. A hamis tanúzás büntettének büntetési tétele az 1978. évi IV. törvény szerint 5 évig terjedő, az új Btk. szerint pedig 1-5 évig terjedő szabadságvesztés. Tehát a különös részi büntetési tétel súlyosabb. Ugyanakkor az új Btk. általános része a hozzátartozók körét bővítette, és ez a körülmény azt eredményezte, hogy a vádlottat az élettársa testvérére vonatkozóan, mint hozzátartozót mentességi jog illette volna meg [Btk. 459. § 14. e) pont].

A nyomozó hatóság nem sértett eljárási szabályt, amikor kihallgatásakor erre az I. rendű vádlottat nem oktatta ki, hiszen a kihallgatás időpontjában hatályos törvény szerint még nem minősült hozzátartozónak az élettárs testvére. Ugyanakkor ez a körülmény, figyelemmel arra, hogy a kioktatás elmaradása miatt a vádlott vallomása nem vehető figyelembe, a hamis tanúzás büntette vonatkozásában büntethetőséget kizáró ok, ezért az elbíráláskori törvény alkalmazása indokolt, hiszen az eredményez enyhébb elbírálást az I. rendű vádlottat illetően.

A két törvény vegyes alkalmazására csak abban az esetben kerülhet sor, ha az új törvény szerint egy adott cselekmény nem bűncselekmény, akkor arra vonatkozóan a vádlottat fel kell menteni, vagy az eljárást meg kell szüntetni.

Jelen esetben azonban a hamis tanúzás büntette mindkét törvény esetében bűncselekmény. Éppen az új törvény alkalmazására figyelemmel büntethetőségi kizáró ok áll fenn, erre tekintettel tévedett a másodfokú bíróság, amikor az 1978. évi IV. törvény szerint minősített hamis tanúzás büntette alól

mentette fel az I. rendű vádlottat, helyesen a Btk. 272. § (1) bekezdés, (4) bekezdés 1. fordulat szerint minősülő hamis tanúzás büntette alól kell őt felmenteni.

Erre figyelemmel az ítélet tábla az I. rendű vádlottat ezen minősítésű bűncselekmény alól tekintette felmentettnek.

A harmadfokú bíróság a bűnösségi körülményeket tekintve az I. rendű vádlott javára további enyhítő körülményként értékelte a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állást, illetőleg helyesen az egy kiskorú gyermek tartását.

A vádlott által elkövetett cselekményt a törvény 3 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a halmazati szabályokra figyelemmel a szabadságvesztés felső határa 4 év 6 hónap.

Osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját az ítélet tábla, hogy a cselekmény tárgyi súlya nem csekély, de az enyhítő körülményekre figyelemmel a cselekmény elkövetése után 6 évvel az ítélet tábla álláspontja szerint már nem indokolt szabadságvesztés büntetés kiszabása az I. rendű vádlottal szemben.

A Btk. 33. § (4) bekezdése értelmében ha a bűncselekmény büntetési tételének felső határa 3 évi szabadságvesztésnél nem súlyosabb, szabadságvesztés helyett ennél enyhébb büntetés, közérdekű munka, vagy pénzbüntetés kiszabható.

Erre figyelemmel az ítélet tábla a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján az I. rendű vádlott büntetését 300 napi tétel pénzbüntetésre enyhítette, az egy napi tétel összegét 2.000,- forintban állapította meg.

Az így kiszabott, összesen 600.000,- forint pénzbüntetést a meg nem fizetése esetén a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján 300 napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A pénzbüntetésre figyelemmel az I. rendű vádlott közügyektől eltiltását mellőzte.

A kifejtettekéből következik, hogy az ítélet tábla a védő fellebbezését alaposnak ítélve, és a másodfokú ítéletet hivatalból is felülbírálvá, azt a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 372. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott nyilatkozata alapján megállapította, hogy tartózkodási helye: [település, utca, házszám].

Szeged, 2016. december 7.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.. Cserhádi Ágota sk.
a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bhar.I.435/2016/4. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 2.Bf.584/2015/4. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2016. december 7.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke